

Az erdő titkai

15 TÖRTÉNET A TERMÉSZETRŐL

Tartalom

Üdv az erdőben! 4

Makkvadászat 6

Magimádók 14

Egy fióka élete 16

Otthon, édes otthon 24

Köderdei kalandok 26

Igazi vadmacska 34

A fagyott béka 36

Élet a hidegben 44

Mézvadászat 46

Éjjeli medvék 54

Színpompás nap 56

A színek mestere 64

Látogatás a majomkenyérfánál 66

Az élet fája 74

A költözés 76

Furcsa szerzet 84

Elveszve az erdőben 86

Észak állatai 94

Éjjeli játszadozás 96

Élet a föld alatt 104

A nagy utazás 106

A királylepkék vándorlása 114

A kiszáradt patak 116

Úszóbajnokok 124

Tánc a mangrovék közt 126

A sétáló hal 134

A sokat látott kaurifenyő 136

Ősi óriások 144

A lelkes építész 146

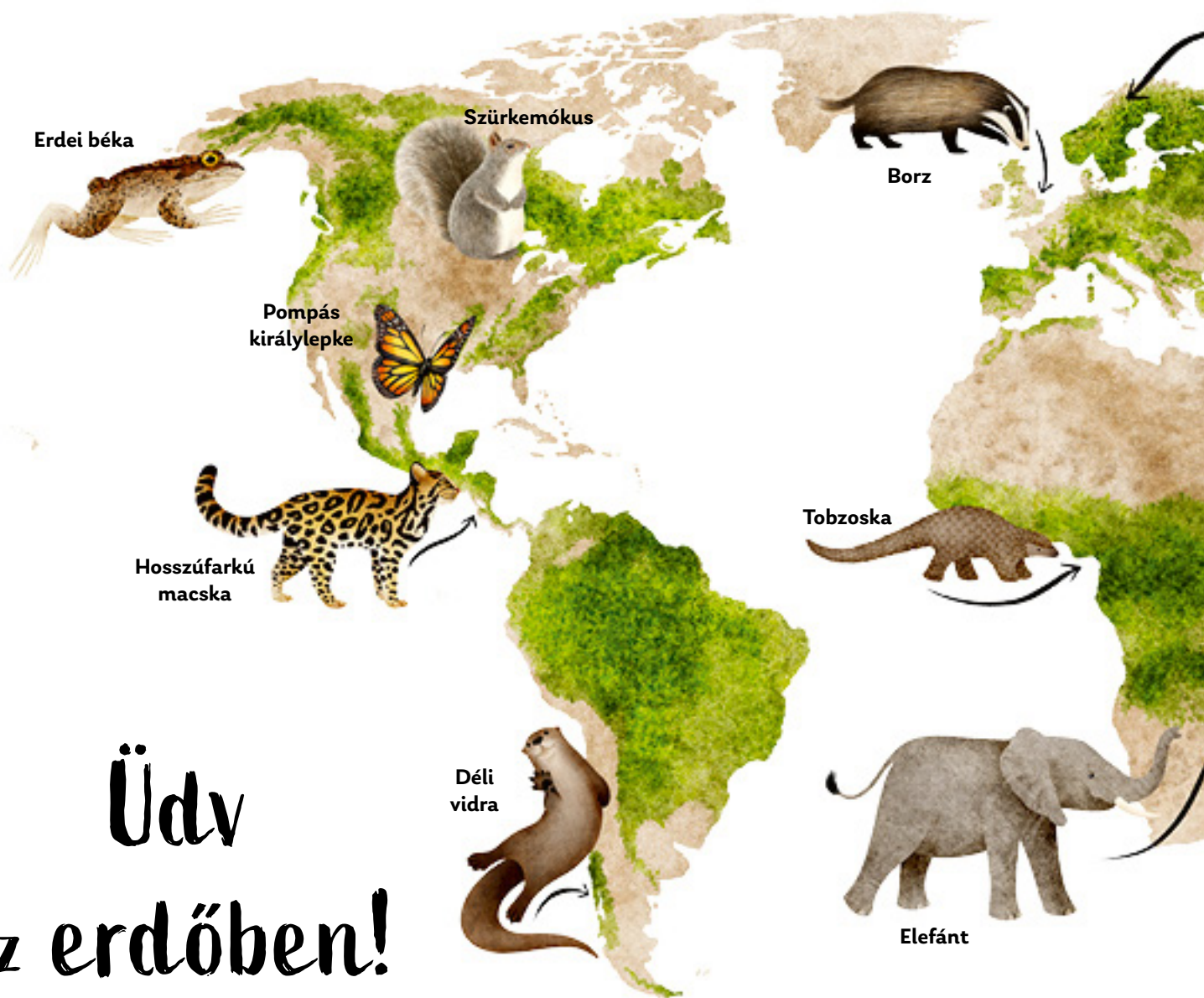
A szorgos madár 154

Fogalomtár 156

Név- és tárgymutató 158

Röszönetnyilvánítás 160

Üdv az erdőben!

Az erdő csodálatos hely. A világ hófödte sarkaitól a trópusokig az erdők sok-sok állatnak és növénynek adnak otthont – köztük rengeteg különböző fajtának is. Ez a könyv néhány erdei állat kalandos történetét meséli el. A térképen pedig azt is megnézheted, hol élnek!

Rénszarvas

A szárazföld
körülbelül 30%-át
erdő borítja. A világ
szárazföldi állatainak
80%-a ezekben
az erdőkben él.

Maláj medve

Iszapugró
géb

Párduckaméleon

Selyemmadár

Kaurifenyő

Horgascsőré
pingvin

Március 21-e
az erdők világnapja.
Ünnepeld meg egy erdei
kirándulással!

Makkvadászat

Egy hideg téli reggelen egy mókus korgó gyomorral ébredt. Kidugta a fejét a tölgyfa ágai közé épített fészkeből, és lenézett a magasból. Lágy pelyhekben hullott a hó. Egy kardináispinty szelte át az eget, akár egy ragyogó vörös villanás.

A mókus orra megrándult. Mintha égő fa füstje szállt volna a szélben. Az illat a nyárra emlékeztette. Egyszer éppen áfonyát lakmározott, amikor valami új illat csapta meg az orrát: grillezett őszi barack. Résőbb talált egyet a földön. Soha nem evett még olyan finomat! Húsz percig nyalogatta utána a barack levét a bajuszáról.

A mókus elhessegette magától az emlékeket, és éles karmait a fa kérgebe vájva fürgén leszaladt a fatörzsön. Amint földet ért, **Vííí!** Megcsúszott a jégen, és egy fagyos hókupacban landolt. A melegebb hónapokban közel sem volt ilyen veszélyes élelem után kutatni.

A mókus nagyot sóhajtott, és újra szimatolni kezdett. Ma nem érzett gyümölcsillatot. Valami mástól viszont izgatottan megrándult az orra. Mi lehet ez? Csak nem? De! Makk! Az agya vadul zakatolt. Megpróbálta felidézni az összes makkot, amelyet ősszel rejtett el a maihoz hasonló hideg napokra. Valahol a hó alatt ínycsiklandó lakoma várt rá. Már csak meg kellett találnia...

HUSS! Hirtelen egy kék szajkó szállt le mellé a földre. A csőre úgy dolgozott, mint egy buldózer. Csak úgy röpködött a hó, az avar és a föld a levegőben. A mókus nem hitt a szemének. A szajkó éppen arra készült, hogy kiássa az ő gondosan elrejtett makkjait! De amikor elért abba a mélységbe, ahol a makkoknak lapulniuk kellett volna, igencsak meglepődött. Üres volt a gödör. Huh! A mókus fellelegzett. A szajkó egy olyan gödröt talált meg, amelyet ő azért ásott, hogy megtévesse a tolvajokat. A kék szajkó hurrogva elrepült. Máshol kellett élelem után néznie.

A squirrel is shown from a top-down perspective, facing left. It has a greyish-brown body and a large, bushy tail. The ground is white, representing snow, and is scattered with various autumn leaves (mostly oak leaves in shades of orange and brown) and pine needles. Small blue paw prints are visible on the snow. The squirrel is positioned in the upper half of the page, above the first paragraph of text.

A mókus tovairamodott a tűleveleken és száraz faleveleken keresztül. Az orrával tovább keresgélte a makkokat rejtő gödröket. Az egész erdő tele volt velük.

Szimatolt és ásott, szimatolt és ásott. Olyan elmélyülten figyelte a földet, hogy észre sem vette, mi történik körülötte. Fejjel majdnem nekiszaladt egy csíkómókusnak, aki egy makkot vitt a szájában. Hmm... A mókus remélte, hogy nem az övét.

A mókusnak végre sikerült kiásnia néhány makkot egy tisztás közepén lapuló rejtekhelyről. Ám ekkor egy szélesszárnyú ölyv kiszúrta a mókust a magasból. **KÍ-ÍÍ!** Az ölyv éles kiáltását hallva a mókus ijedten összerezzent, és gyorsan eldobta a makkokat. Az egyik nekigurult egy fának, egy másik egy pocoknak ütközött, aki rémülten felsikoltott és elmenekült.

A mókus kétségbeesetten próbált búvóhelyet keresni. Gyorsan bemászott egy nyúlüregbe... így megúsza, hogy ő legyen az éhes ragadozó ebédje. Sajnálta, hogy odalett a lakomája egy része. De tudta, hogy a dolgok sokkal rosszabbul is alakulhattak volna, ha nem gondolkodott volna elég gyorsan!

A mókusnak még mindig korgott a gyomra. A veszélyes találkozás után azonban vágyott vissza a fészkébe. Úgy döntött hát, hogy inkább nem ássa ki a többi makkot, amelyek a hó alatt illatoztak. Ehelyett gyorsan összekapkodott még néhányat az erdőben. Először megdézsmálta a bodzabokor alá rejtett készleteket, aztán elindult, hogy kiássa az iszapos folyóparton elrejtett finomságokat.

Miután végre jóllakott, lassan visszaindult tölgyfaágakra épített otthonába. Miközben kényelembe helyezte magát a fészkében, meg is nyugodott. Tudta, hogy holnap is bőven vár még rá makk, amit megdézsmálhat. Remélte, hogy nem feledkezik meg egyetlen rejtekhelyéről sem. De ha mégis, a makkokból új tölgyfák nőnek, és potyogtatják a makkjukat hosszú-hosszú éveken át. A mókus ezzel a gondolattal szenderült mély, jóízű álomba.

Verseny a makkokért

A kék szajkó is összegyűjti és elraktározza a makkokat télire. Egy kék szajkó akár 5000 makkot és magot is elrejthet egyetlen ősz leforgása alatt.

Magimádók

Ősszel a mókusok makkokat, magokat és különböző dióféléket gyűjtenek, aztán elrejtik vagy elássák őket az élőhelyük közelében. Azt a helyet, ahová a mókus eldugja a táplálékát, rejtekhelynek nevezzük.

Rászedett makktolvajok

A szürkemókusok hamis rejtekhelyeket készítenek, hogy megtévezzék azokat az állatokat, amelyek el akarják lopni a táplálékukat. A mókus ás egy gödröt, úgy tesz, mintha makkot rejtene bele, majd betemeti az üres gödröt földdel vagy levelekkel. Aztán titokban elássa a makkot máshová. Gyakran alkalmazza ezt a trükköt, amikor más állatok is látják, hová készíti a rejtekhelyeit.

A jövő fái

A szürkemókusok érdekes módon időnként elfelejtik, hová ásták el a makkokat. Ám ez nem feltétlenül baj – hiszen ezek közül a makkok közül néhányból új tölgyfa nő. Ez pedig remek hír az erdő és a jövőbeli mókusok számára, akik jókat lakmároznak majd az új tölgyfák terméséből.

Szuperszimat

A mókusoknak remek a szaglásuk. Még a hó alatt 30 centivel lapuló makkokat is megtalálják! De nemcsak a szaglásuk, hanem a memóriájuk is segít nekik a rejtekhelyeik felkutatásában.

